

PARAULA I VIDA

La llibertat religiosa en el món està en retrocés

Resulta evident que sense llibertat religiosa no hi ha una veritable i plena llibertat de la persona humana, i s'esdevé que totes les altres llibertats es veuen limitades. En el darrer Informe presentat per «Ajuda a l'Església Necessitada» sobre llibertat religiosa i persecució dels cristians i membres d'altres religions, que abarca els dos darrers anys, es documenta que 1 de cada 3 persones viu en un país sense llibertat religiosa i que, per tant, la llibertat religiosa en el món està en clar retrocés.

Aquest Informe estudia el compliment d'aquest dret humà fonamental a tots els països del món i per a tots els credos religiosos. Dels 196 països analitzats, a 38 s'hi produeixen greus violacions contra la llibertat religiosa, dels quals a 23 es pot afirmar que hi ha una clara persecució i en 15 es pateix discriminació. La principal amenaça és l'Islam extremista, ja que en aquests dos últims anys, 1 de cada 5 països del món ha patit atacs islamistes radicals. Hi ha situacions molt greus a Afganistan, Aràbia Saudita, Corea del Nord, Iraq, Nigèria, Síria i Somàlia. I no són els estats els principals violadors del dret, sinó el radica-

lisme islàmic, que es podria anomenar hiperextremisme islamista. Des de 2014 estem assistint a un nou fenomen de violència sense precedents qualificat com «hiperextremisme islamista». Els efectes d'aquest procés a l'Orient Mitjà estan provocant l'eliminació de tota forma de diversitat religiosa, amb la pretensió d'imposar estats monoconfessionals a tota la regió. Sense oblidar altres països i ideologies que continuen perseguint i discriminant.

Pel que fa a la fe cristiana, l'Informe d'«Ajuda a l'Església Necessitada» conclou que 1 de cada 6 cristians en el món viu en països amb persecució religiosa, cosa que converteix el Cristianisme en la religió més perseguida del planeta. Actualment, 334 milions de cristians viuen en països on s'hi dona la persecució i 60 milions en països amb discriminació ideològica i religiosa. «Hi ha més màrtirs cristians avui que en els primers segles», ha subratllat recentment el Papa Francesc, que sovint ha denunciat el Daeix, l'Estat Islàmic, i que condemna el concepte de matar en nom de Déu. Podem pensar en els cristians decapitats a les platges de Líbia, en aquell jove cremat viu al Pakistan pels seus companys perquè era cristià, en els

emigrants cristians llençats en alta mar per altres emigrants que els odien per ser cristians, i en tants altres innocents perseguits... «I molts que no sabem —diu el Papa Francesc— que sofreixen en les presons perquè són cristians. Avui l'Església és l'Església dels màrtirs; ells sofreixen, donen la vida, i nosaltres rebem la benedicció de Déu pel seu testimoniatge... Són els màrtirs amagats, els homes i dones fidels a la veu de l'Esperit, que fan camí, que busquen camins nous per ajudar els germans a estimar millor Déu i sobre els quals cauen sospites, són calumniats, perseguits per tants "sanedrins moderns" que es creuen amos de la veritat: tants màrtirs ocults que per ser fidels a les seves famílies sofreixen tant. La nostra Església és una Església de màrtirs!». La promesa de Jesús sosté la nostra fe: «No tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima. Tot aquell que em confessi davant els homes, també jo el confessaré davant el meu Pare del cel; i tot aquell qui em negui davant els homes, el negaré jo també davant del meu Pare del cel» (Mt 10,28.32-33).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Presentació del llibre «Com aplicar Amoris Laetitia»

El dimecres 1 de febrer, l'Arquebisbe Joan-Enric assistí a la presentació del llibre, «Com aplicar Amoris Laetitia», escrit pel Cardenal i Arquebisbe emèrit de Barcelona Mons. Lluís Martínez Sistach, on explica les seves vivències personals en els dos Sínodes preparatoris que van acabar amb la publicació per part del Papa Francesc de l'Exhortació Apostòlica «Amoris Laetitia», i dona consells pràctics per tal d'aplicar els ensenyaments del Sant Pare, així com alguns criteris a tenir presents en la pastoral familiar de les Diòcesis. La presentació va tenir lloc a la sala Pere Casaldàliga de la llibreria Claret, a Barcelona.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Estimar Déu, la vida i les persones

El seu funeral aplega quatre-centes persones a la ciutat on va néixer. Marxà a l'Índia tot just encetada la joventut i als inicis de la seva vida com a religiós. En la seva família resta el record de tantes situacions viscudes des de la proximitat o la distància, amb estones i afanys compartits, amb nombroses cartes escrites, trucades telefòniques, converses via skype, amb tantes paraules pronunciades i acollides, amb tants silencis de temps i distància carregats de sentit.

Va ser un jove generós, un home fort i un religiós ben disposat a ajudar tothom, home servicial, alegre, d'esperança combativa, treballador actiu de bones causes, implicat en la sort dels qui Déu creuà en el seu camí vital. Estimava els pobres i marginats perquè, com ell deia, «la Paraula s'ha

fet carn i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14), i estimava Jesús, a qui sempre va seguir. Bona persona, amb sentit de l'humor. Estimava tothom sense importar-li la classe social, ni l'opinió política, ni l'adscripció religiosa. Només preocupat per la felicitat de la persona. Estimava la seva terra, les seves cançons, la seva família, a la qual se sentia unit per un sentit fort de pertinença i per la qual se sentia acompanyat i estimat en la distància. Estimava Déu amb una fe profunda i senzilla, arrelada, fonamentada i compromesa alhora. Va estimar i es va sentir estimat perquè estimava la vida i les persones, ni l'una ni les altres li eren indiferents. És en aquest sentit que la família escollí la primera lectura: «Perquè tothom vegi i sàpiga, s'adoni i compregui que tot ho ha fet la

mà del Senyor, que ho ha creat el Sant d'Israel» (Is 41,20).

Va ser corpredor veure l'església plena, amb persones d'edats diverses, convocats per un home que, amb la seva vida, esdevingué interrogant i testimoni. «Hi ha persones que deixen una petjada inesborrable quan les coneixes. Això és el que ens ha passat a tots amb tu. Cada trobada era un esclat de vida, de saviesa, d'experiència, de compassió i de joia. Sent plenament occidental i cristià, era alhora plenament indi, adivasi i, fins i tot, hindú. Per a les persones com ell, les delimitacions no tenien sentit. Tant la seva ment com el seu cor eren capaços d'abraçar-ho tot. Gràcies, Senyor, per haver-lo tingut com a company, amic i mestre.»

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

La libertad religiosa en el mundo está en retroceso

Resulta evidente que sin libertad religiosa no existe una verdadera y plena libertad de la persona humana, y de ello se desprende que todas las demás libertades se vean limitadas. En el último Informe presentado por «Ayuda a la Iglesia Necesitada» sobre libertad religiosa y persecución de los cristianos y miembros de otras religiones, que abarca los dos últimos años, se documenta que 1 de cada 3 personas vive en un país sin libertad religiosa y que, por tanto, la libertad religiosa en el mundo está en claro retroceso.

Este Informe estudia el cumplimiento de este derecho humano fundamental en todos los países del mundo y para todos los credos religiosos. De los 196 países analizados, en 38 se producen graves violaciones contra la libertad religiosa, de los cuales a 23 se puede afirmar que hay una clara persecución y en 15 se sufre discriminación. La principal amenaza es el Islam extremista, ya que en estos dos últimos años, 1 de cada 5 países del mundo ha sufrido ataques islamistas radicales. Se dan situaciones muy graves en Afganistán, Arabia Saudita, Corea del Norte, Irak, Nigeria, Siria y Somalia. Y no son los estados los principales violadores del derecho, sino el radicalismo islámico, que se podría llamar hiperextremismo islamista. Desde 2014 estamos asistiendo a un nuevo fenómeno de violencia sin precedentes calificado como «hiperextremismo islamista». Los efectos de este proceso en Oriente Medio están provocando la eliminación de toda forma de diversidad religiosa, con la pretensión de imponer estados monoconfesionales en toda la región. Sin olvidar otros países e ideologías que continúan persiguiendo y discriminando.

En cuanto a la fe cristiana, el Informe de «Ayuda a la Iglesia Necesitada» concluye que 1 de cada 6 cristianos en el mundo vive en países con persecución religiosa, lo que convierte el Cristianismo en la religión más perseguida del planeta. Actualmente, 334 millones de cristianos viven en países donde se da la persecución y 60 millones en países con discriminación ideológica y religiosa. «Hay más mártires cristianos hoy que en los primeros siglos», subrayó recientemente el Papa Francisco, que a menudo ha denunciado el *Daesh*, el Estado Islámico, y que condena el concepto de matar en nombre de Dios. Podemos pensar en los cristianos decapitados en las playas de Libia, en aquel joven quemado vivo en Pakistán por sus compañeros, porque era cristiano, en los emigrantes cristianos arrojados en alta mar por otros emigrantes que los odiaban por ser cristianos, y en tantos otros inocentes perseguidos... «Y muchos que no sabemos —dice el Papa Francisco— que sufren en las cárceles por ser cristianos. Hoy la Iglesia es la Iglesia de los mártires; ellos sufren, dan la vida, y nosotros recibimos la bendición de Dios por su testimonio... Son los mártires escondidos, los hombres y mujeres fieles a la voz del Espíritu, que hacen camino, que buscan caminos nuevos para ayudar a los hermanos a amar mejor a Dios y sobre los que recaen sospechas, son calumniados, perseguidos por tantos «sanedrines modernos» que se creen dueños de la verdad: tantos mártires ocultos que por ser fieles a sus familias sufren tanto. Nuestra Iglesia es una Iglesia de mártires». La promesa de Jesús sostiene nuestra fe: «No tengáis miedo a los que matan el cuerpo pero no pueden matar el alma. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos» (Mt 10,28.32-33).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Càritas posa en marxa a Balaguer un pis d'acollida transitòria

Càritas d'Urgell ha posat en marxa un projecte innovador a la diòcesi: un pis d'acollida transitòria, situat a la ciutat de Balaguer.

Un projecte que s'ha posat en marxa gràcies al suport i la participació de diversos industrials de la població que han cregut en el projecte i hi han treballat en diverses fases. El projecte va iniciar-se amb el lliurament d'una veïna de Balaguer d'una de les seves propietats a Càritas, a benefici de projectes socials de l'entitat i per permetre acollir a persones que s'havien quedat sense llar. S'ha materialitzat amb el suport d'entitats, institucions, industrials i particulars, que han portat a terme, amb la coordinació i lideratge de Càritas a Balaguer la rehabilitació de l'immo-

El projecte es va presentar públicament el passat 13 de febrer, en un acte públic al que van assistir-hi autoritats locals i col·laboradors del projecte de la comarca i de la ciutat, i que es va dur a terme a la seu de Càritas Balaguer, a l'antic convent de Sant Domènec. L'acte fou presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i també va ser present el Director de Càritas d'Urgell, Josep Casanovas, que van posar

en relleu l'aposta de l'entitat per les famílies en dificultats, en un moment de profund canvi, i que van agrair les facilitats de l'Administració per tirar endavant el projecte i el suport dels industrials i particulars que han col·laborat en el projecte. Actualment ja hi viu una família d'acollida amb nens petits. En l'acte de presentació, es posà en valor l'aspecte de la col·laboració entre els industrials de la zona.

► Càritas rep important suport del Conselh de la Vall d'Aran i de Sant Julià, a Andorra. El Síndic d'Aran, Carlos Barrera, i el representant de Càritas Diocesana d'Urgell, Mn. Pere Balagué, van signar a principis d'any un conveni de col·laboració per a la intervenció social de les famílies desfavorides i en risc d'exclusió social

pel qual el Conselh Generau d'Aran subvenciona 10.000 euros. La responsable de Centre a Val d'Aran, Susana Argelich, també va ser present en la signatura. El Síndic d'Aran, Carlos Barrera, destacà l'estreta col·laboració entre el Departament de Salut i Benestar de l'Aran i Càritas. D'altra banda, el Comú de Sant Julià de

Lòria va col·laborar en la campanya de recollida d'aliments que porta a terme cada Nadal Càritas Parroquial. Els consellers Joan Visa, Pere Praxedes i Francesca Barbero van fer el lliurament dels donatius de les festes de Nadal a representants de Càritas, encapçalats pel seu President, Jordi González.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Que l'exigència d'estar units a Jesucrist sorgeixi del més profund de la nostra fe en Ell» (18 de gener de 2017).

@Pontifex: «Invoquem la unitat dels cristians, perquè invoquem Crist. Volem viure la unitat, perquè volem seguir Crist i viure el seu amor» (19 de gener de 2017).

@Pontifex: «La unitat dels cristians no és el fruit dels nostres esforços humans, sinó que és un do que ve de dalt» (21 de gener de 2017).

@Pontifex: «No tinguis por perquè jo sóc amb tu. Comuniquem esperança i confiança en el nostre temps!» (23 de gener de 2017).

Vida Creixent: 25 anys fent pinya a Urgell

El 1992, el Moviment apostòlic «Vida Creixent» va començar formalment els seus passos a la diòcesi d'Urgell. Abans d'aquell dia de la seva ratificació com a moviment eclesial, les primeres passes es van anar forjant a l'escalf del que estava passant a la resta de Catalunya.

El 1983 Joan Viñas, un català molt interessat en el moviment «Vie Montante», creat a França en la dècada dels anys 50, assistí al congrés que se celebrava a Toulouse... quedà realment entusiasmat pel que havia vist i viscut i decidí que aquest moviment s'havia d'establir a Catalunya. Va visitar a l'Arquebisbe de Barcelona, el Cardenal Jubany, per proposar-li de fer-ho a Barcelona, i de seguida es posà fil a l'agulla, nomenant Consiliari el P. Lluís Antoni Sobrerroca SJ, que ja feia temps que s'interessava per la gent gran.

El 1984 a la Casa d'Exercicis de Sant Ignasi de Sarrià, a Barcelona, se celebrà la primera Assemblea constituent de Vida Creixent. A Urgell, Carles Dalmau va ser un dels pioners de la implantació

del Moviment a la Diòcesi a partir de l'any 1991. També es va entusiasmar en participar el 1992 a una de les trobades interdiocesanes a Tarragona. Ell va fer la proposta al Bisbe Joan Martí, juntament amb Mn. Vidal, després d'algunes reunions prèvies de preparació. El Bisbe els va encoratjar i es va iniciar el camí del Moviment, amb els grups de La Seu d'Urgell, Guissona, Oliana i Les Escaldes. Carles Dalmau va ser el Coordinador diocesà del Moviment durant força anys amb entusiasme i gran generositat, fins que l'actual Presidenta, M. Carme Ribes, en va prendre el relleu. Un punt d'inflexió en la història del Moviment a casa nostra va ser la celebració de la Trobada Interdiocesana el 8 de maig de 2003 a La Seu d'Urgell, amb un gran nombre de participants, 1.300.

Com detalla M. Carme Ribes, l'organització de Vida Creixent al Bisbat d'Urgell es basa essencialment en la Comissió diocesana i en el conjunt d'animadors i animadores dels grups, que es reparteixen segons la divisió territorial del bisbat, per arxiprestats i zones.

A l'inici del curs es comença a desenvolupar un temari i al mes de juny es clou, amb una trobada molt enriquidora, que uneix persones de molts diferents indrets. Se celebra una Assemblea ordinària cada any, en la qual la Comissió dóna compte de les activitats i de l'economia. El darrer grup a incorporar-se ha estat Puigcerdà... i pel camí s'han anat fent grups en diversos pobles de la diòcesi, a tenor de les persones que s'hi han engriscat.

Vida Creixent a Catalunya és capdavantera en la implantació del Moviment a Espanya, establert en tots els bisbats catalans i de les Illes Balears.

Un dels moments simbòlics i més especials és la trobada que a nivell de Catalunya i les Illes Balears es fa cada any en un bisbat diferent i en anys alterns a Montserrat. És el moment per conèixer, per compartir, per gaudir de les propostes vitals, duent a bon port l'exercici dels tres principis en els que es fonamenta Vida Creixent: AMISTAT, ESPIRITUALITAT i APOSTOLAT.

El Senyor és amb nosaltres

El passat dia 2 vàrem celebrar la festivitat dedicada a la Presentació de Jesús al Temple, de la Vida Consagrada, dels electricistes... i de Vida Creixent de tot Catalunya, Balears i Andorra. Ho celebrem amb la processó de les candeles i una solemne Eucaristia, dedicant-la als nostres patrons, Simeó i Anna, dues persones grans i actives que tenen el do de reconèixer en un infant al Senyor... ells ens donen un testimoni de fe i esperança.

Els membres i amics de Vida Creixent sabem certament que el Senyor és amb nosaltres. És el consolador, l'amic fidel, la Llum que ens guia, en cada instant de la nostra vida!

Jesús està davant i dins nostre. Ell és Amor!... Ell és el Fill del Pare Creador!

M. Carme Ribes

AGENDA

27 de febrer:

- Consell Presbiteral, sessió inaugural, a les 10.30 h, a Balaguer.
- Reunió dels Arxiprestos, a les 16 h, a Balaguer.

Dia 1 de març. Dimecres de Cendra. Comença la Quaresma.

Dia 5 de març. Funció principal de la Hermandad de la Soledat de Sevilla, a les 12 h. Presideix Mons. Vives.

Dia 8 de març. Festa patronal dels bombers d'Andorra.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sir 17,20-28 / SI 31 / Mc 10,17-27]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).

28. ■ Dimarts [Sir 35,1-15 / SI 49 / Mc 10,28-31]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Sarapió, mr.

MARÇ

1. ■ Dimecres [Jl 2,12-18 / SI 50 / 2C 5,20-6,2). Cendra. Sant Ros-

send (Salas 907 - Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / SI 1 / Lc 9,22-25]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, religiosa franciscana.

3. ■ Divendres [Is 58,1-9a / SI 50 / Mt 9,14-15]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emerteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / SI 85 / Lc 5,27-32]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 2,7-9;3,1-7 / SI 50 / Rm 5,12-19 (o bé, més breu: 5,12.17-19) / Mt 4,1-11]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, màrtir; sant Josep Joan de la Creu, religiós franciscà; santa Olívia, verge i màrtir; sant Luperc, màrtir.

Diuenge VIII de durant l'any

COMENTARI

Busqueu per damunt de tot el regne de Déu i ser justos

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,14-15)

Sió diu: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.» ¿Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu.

▶ Salm responsorial (61)

R. *Només en Déu reposa la meva ànima.*

Només en Déu reposa la meva ànima, / d'ell em ve la salvació. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

Reposa només en Déu, ànima meva, / d'ell em ve tota esperança. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

En Déu tinc la salvació i la glòria, / és la meva roca inexpugnable; / trobo en Déu el meu refugi. / Vosaltres, poble reunit, confieu en ell, / esplaiu davant d'ell el vostre cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 4,1-5)

Germans, que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat. Doncs bé, dels administradors l'únic que n'esperem és que siguin fidels. A mi, el que menys em preocupa és que em judiqueu vosaltres o qualsevol tribunal humà. Ni tan sols jo, no em judico. La meva consciència no m'acusa de res, però això no vol dir que jo sigui irreprovable. El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres, i farà conèixer les intencions de cada cor. Llavors, l'elogi que es mereix cadascú vindrà de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 6,24-34)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos amos: Si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses. Per això us dic: No us neguitegeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos, més que el vestit? Mireu els ocells que volen lliures pels aires: no semblen, ni seguen, ni guarden res als graners, però els alimenta el vostre Pare celestial. ¿I no valeu més vosaltres que ells? ¿Qui de vosaltres, per més que es neguitegi, és capaç d'allargar, ni un minut, el temps de la seva vida? I pel que fa al vestit, ¿per què us neguitegeu? Mireu com creixen els lliris dels prats: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no es vestia com cap d'aquests. I si Déu vesteix així l'herba dels prats, que hi és avui i demà ja la tiren al foc, ¿com no ho farà encara més amb vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us neguitegeu pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Anar darre de tot això és propi dels pagans. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Busqueu per damunt de tot el regne de Déu i ser justos. No us neguitegeu, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,14-15)

Sió decia: «Me ha abandonado el Señor, mi dueño me ha olvidado». ¿Puede una madre olvidar al niño que amamenta, no tener compasión del hijo de sus entrañas? Pues, aunque ella se olvidara, yo no te olvidaré.

▶ Salmo (61)

R. *Descansa sólo en Dios, alma mía.*

Sólo en Dios descansa mi alma, / porque de él viene mi salvación; / sólo él es mi roca y mi salvación, / mi alcázar: no vacilaré. R.

Descansa sólo en Dios, alma mía, / porque él es mi esperanza; / sólo él es mi roca y mi salvación, / mi alcázar: no vacilaré. R.

De Dios viene mi salvación y mi gloria, / él es mi roca firme, Dios es mi refugio. / Pueblo suyo, confiad en él, / desahogad ante él vuestro corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 4,1-5)

Hermanos: Que la gente sólo vea en vosotros servidores de Cristo y administradores de los misterios de Dios. Ahora, lo que se busca en los administradores es que sean fieles. Para mí lo de menos es que me pidáis cuentas vosotros o un tribunal humano; ni siquiera yo me pido cuentas. La conciencia, es verdad, no me remuerde; pero tampoco por eso quedo absuelto: mi juez es el Señor. Así, pues, no juzguéis antes de tiempo, dejad que venga el Señor. Él iluminará lo que esconden las tinieblas y pondrá al descubierto los designios del corazón; entonces cada uno recibirá de Dios lo que merece.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 6,24-34)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Nadie puede servir a dos señores. Porque despreciará a uno y amará al otro; o al contrario, se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero. Por eso os digo: no estéis agobiados por vuestra vida pensando qué vais a comer, ni por vuestro cuerpo pensando con qué os vais a vestir. ¿No vale más la vida que el alimento, y el cuerpo que el vestido? Mirad los pájaros del cielo: no siembran ni siegan, ni almacenan y, sin embargo, vuestro Padre celestial los alimenta. ¿No valéis vosotros más que ellos? ¿Quién de vosotros, a fuerza de agobiarse, podrá añadir una hora al tiempo de su vida? ¿Por qué os agobiáis por el vestido? Fijaos cómo crecen los lirios del campo: ni trabajan ni hilan. Y os digo que ni Salomón, en todo su fasto, estaba vestido como uno de ellos. Pues si a la hierba, que hoy está en el campo y mañana se arroja al horno, Dios la viste así, ¿no hará mucho más por vosotros, gente de poca fe? No andéis agobiados pensando qué vais a comer, o qué vais a beber, o con qué os vais a vestir. Los paganos se afanan por esas cosas. Ya sabe vuestro Padre celestial que tenéis necesidad de todo eso. Buscad sobre todo el reino de Dios y su justicia; y todo esto se os dará por añadidura. Por tanto, no os agobiéis por el mañana, porque el mañana traerá su propio agobio. A cada día le basta su desgracia.»

L'anunci profètic de la Salvació pren forma tendra amb una de les expressions més emotives de la Bíblia: ¿Creus que una mare s'oblidarà i no s'apiadarà del fills de les seves entranyes?

Perquè hi ha qui a Sió deia: *m'ha abandonat el Senyor, s'ha oblidat de mi.* També avui hi ha qui ho pensa.

Déu fonamenta l'esperança: *ni que alguna mare s'oblidés del seu fill, Jo no m'oblidaria mai de tu.*

El lligam de l'apòstol-evangelitzador amb la Comunitat és clar: *Que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat.*

L'essència és la doble condició: *servidor de la gent i administrador del Pla de Déu.*

Per això, tot i que *la meva consciència no m'acusa de res*, diu Pau que *això no vol dir que sigui irreprovable.*

La pròpia consciència és criteri necessari però insuficient: *el meu jutge és el Senyor.*

No val a *judicar abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres.*

Un treballador pot servir dos amos; però Déu i les riqueses són incompatibles.

Jesús és clar i contundent: *Ningú no pot «servir» dos amos.* El text original indica el servei de l'esclau que pertany al seu amo a qui ha de restar sempre disposat a servir.

Per això *ningú no pot pertànyer a dos amos.*

La pertinència amorosa del batejat al Senyor és totalitzant com a expressió de la condició filial que és permanent.

No us neguitegeu pensant què menjareu: Jesús no reclama desentendre's sinó *no neguitejar-se.*

Busqueu per damunt de tot ser justos com Ell vol: fent-ho així, la resta us ho donarà de més a més.

Mn. José Luis Arín